

Titel: Anti-Statsmanden. No. 1-3

Citation: "Anti-Statsmanden. No. 1-3", i *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 17, ?, ?* [1772], s. 10. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-2_017-shoot-w2_017_003_p10_bZONE1512844/facsimile.pdf (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 17

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Folket vil være under Nag, derfor salver de en Regent over sig, og paa det andre Stater ikke skal skumle over deres Ringhed, saa giver det ham Navn af Konge? — Kroningen anser det da kun for en Ceremonie og Kongen som er glad i den Høihed, han sidder, tænker sig ikke om, at det er en hellig Heitidelighed i det Udvortes, som tilkiendegiver hans indvortes hellige Forsæt og Forbindelse til at danne sit knælende Folk en sand Lykkelig. Kronen sættes om Regentens Hoved, ved denne Akt; man meener at den pryder ham kun, for ligesom at pege paa det Lem i Staten, hvis Vink enhver skal lyfse med en blind Lydighed. — At Kronen, denne ene Gang, med sine Edelsteene, skal udstraale den Høiagtelse og Vrefrygt til Underfaatterne, der kan give dem et saa varigt Indtryk, at de kan have nok deraf hans hele Regieringsstid. — Edelsteenene i Kronen minde langt fra ikke Fyrsten, at han ved Visdom og Naadde og Retfærdighed, skal overgaae ligesaa meget alle Underfaatterne, som disse overgaae de ringere Steene i Styrke, Glands og Farver.

Forvoone! — Du nævner dumme og daarlige Regentere! — Disse Tilnavne ere uhorste; det vil vel ingen nægte. — Du kunne i den Sted have skrevet: viise og naadige, jeg havde foreenet samme Begreb med disse Tillægsord, som nu; — saa forrent er jeg bleven ved Hyklers Misbrug af disse Ord: Vanen er den anden Natur; — jo større Dumhed en Regent lader see, desto ideligere raabes der paa hans Visdom, og det salder mig lige saa forbærgelig, som naar Kiobmanden tilsværger sine Varer den Høihed, de mangle. —

Hvo er vel saa ukundig i Statékneb, som er uvidende om, at alle de Udbasunelser af Fyrsternes Visdoms